

רע"פ 8273/13 - מדינת ישראל נגד ליאור חיימוביץ

בבית המשפט העליון בירושלים

רע"פ 8273/13 - א'

לפני: כבוד הרשם גיא שני

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: ליאור חיימוביץ

בקשה לסיום הליך

החלטה

לפניי בקשה לסילוק בקשת רשות הערעור על-הסף בשל איחור נטען בהגשתה.

בקשת רשות הערעור נסבה על פסק-דין של בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו מיום 23.10.2013, שבו נתקבל ערעורו של המשיב על פסק-דין של בית המשפט לעניינים מקומיים, אשר הרשיעו בעבירת חניה. המבקשת הגישה בקשת רשות ערעור "פורמאלית" (ללא נימוקים) ביום 5.12.2013, וביום 17.12.2013 הגישה את נימוקי הבקשה. לדעת המשיב, ההליך הוגש באיחור ודינו סילוק על-הסף. המבקשת מצדה גורסת כי בקשת רשות הערעור הוגשה במועד, וכי אף אם לא כך הדבר, הרי שראוי ליתן לה ארכה ולהותיר את ההליך על-כנו.

לאחר עיון בבקשה, בתגובה ובתשובה לתגובה, החלטתי שלא להורות על סילוק ההליך על-הסף.

עמוד 1

כמה שיקולים מצטברים הובילו למסקנה כי במקרה זה אין מקום לסילוק ההליך על-הסף: ראשית, המבקשת פנתה לבית המשפט בהליך שכותרתו "בקשת רשות ערעור" עוד לפני חלוף 45 ימים ממועד מתן פסק-הדין. שנית, המבקשת כיוונה להגיש בקשת רשות ערעור מנומקת עד ליום 14.12.2013, קרי: בתוך התקופה של 45 ימים ממועד המצאת פסק-הדין. אמנם, בפועל בקשת רשות הערעור המנומקת הוגשה בתאריך 17.12.2013 (ולא ביום 14.12.2013, או למען הדיוק 15.12.2013), אולם אין לזקוף זאת לחובת המדינה. בהקשר זה יצוין כי בשל מזג האוויר הסוער ששרר בבירה באותה עת, פעלה מזכירות בית המשפט במתכונת מצומצמת ביותר, ובהמשך לכך פרסם מנהל בתי המשפט הודעה ברשומות בדבר השבתה בבית המשפט העליון (ראו ילקוט הפרסומים 6725, כ"ט בטבת התשע"ד, 1.1.2014; ראו גם תקנות בתי המשפט, בתי הדין לעבודה ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין בתקופת שביתה או השבתה של עובדים), התשמ"א-1981). שלישי, כבוד השופט שהם הורה על העברת הבקשה לדיון לפני הרכב שלושה, ומכאן שבשלב זה, לצורך הבקשה שלפניי, יש לראות בהליך כמעורר שאלה הראויה לבירור.

כל אלה הובילו למסקנה כי אף אם דרושה הארכת מועד במקרה זה - ואיני קובע מסמרות - הרי שיש מקום ליתן ארכה (כפי שמבוקש, לחלופין, בתגובת המדינה). יובהר, כי לא נעלמה מעיני טענתו של המשיב כי עד ליום 18.12.2013 כלל לא היה מודע לכך שהוגשה בקשת רשות ערעור ("פורמאלית" או מנומקת), אולם המבקשת מצדה טוענת כי שיגרה את כתבי הטענות לכתובתו של המשיב.

למרות האמור, אציין כי הדעת אינה נוחה לגמרי מהתנהלות המדינה במקרה זה. ראשית, אני רואה לנכון להבהיר - אם נדרשת הבהרה - כי ברע"פ 2217/12 מדינת ישראל נ' זלמן בראשי ואחיו בע"מ (1.5.2012) וברע"פ 4384/13 מדינת ישראל נ' מיאו והאו בע"מ (18.8.2013), לא הכרעתי בשאלת המועד להגשת הליך ערעורי מטעם המדינה במקום שבו המצאת פסק-הדין נעשתה במועד מאוחר יותר ממתן פסק-הדין; זאת ועוד, בבש"פ 4196/12 זלמן בראשי ואחיו נ' מדינת ישראל (31.5.2012) הדגיש כבוד השופט ג'ובראן, באופן מפורש, כי "אין בפסק דיני זה כדי לקבל את פרשנות המשיבה לעניין מניין הימים להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דין שניתן בלא ששומע".

בעניינינו, כאמור, המדינה הגישה את בקשת רשות הערעור, "למען הזהירות", בתוך תקופת 45 הימים מיום מתן פסק-הדין. אולם, הייתה זו בקשת רשות ערעור בלתי-מנומקת. וכך כתבה המבקשת:

בקשת רשות ערעור זו מוגשת בשלב זה ללא נימוקים, וזאת למען הזהירות, לאור ההחלטות [בעניין בראשי הנ"ל ובעניין מיאו והאו הנ"ל - ג' ש']. הנימוקים לבקשה יוגשו עד המועד בו מסתיים מניין הימים בהתאם לתאריך המצאת פסק הדין לרשות המקומית המאשימה (בדואר) - דהיינו, עד ליום 14.12.13.

בית משפט זה התייחס והעיר לא אחת לגבי הקושי בהגשת הליך של בקשת רשות ערעור "פורמאלית", ללא נימוקים, שלמעשה אינו עולה כדי בקשת רשות ערעור (ראו למשל רע"פ 3242/13 ג'ראדאת נ' מדינת ישראל (8.5.2013); רע"פ 6474/12 מדבדב נ' מדינת ישראל (12.2.2013)). לאור הערותיו של בית המשפט בנושא, סבורני כי ראוי היה שהמדינה תבקש מלכתחילה, "למען הזהירות", ארכה להגשת נימוקי בקשת רשות הערעור עד ליום 14.12.2013, ולא תודיע לבית המשפט על כוונתה לעשות כן. בתגובתה לבקשה לסילוק על-הסף נאחזת המדינה ב"פרקטיקה" של המזכירות שלא לדחות מן המרשם בקשות רשות ערעור בלתי-מנומקות. אולם, במיוחד לאור הערות בית המשפט בנושא, איני סבור כי נכון שהמדינה תסתמך על "פרקטיקה" כזו, ובפועל תפעל על-פי כלל שלפיו הגשת בקשת רשות ערעור "פורמאלית" תוך 45 ימים ממועד מתן פסק-הדין, מזכה אותה מניה וביה באפשרות להגיש בקשת

רשות ערעור מנומקת תוך 45 ימים ממועד ההמצאה.

למרות האמור, סבורני כי מקבץ הנתונים שצוינו לעיל מוביל למסקנה כי אין מקום לסילוק ההליך על-הסף, וכי אם נדרשת ארכה בדיעבד להגשת נימוקי בקשת רשות הערעור, הרי שלשיטתי נכון ליתן ארכה כזו במקרה זה. לפיכך, הבקשה לסילוק על-הסף נדחית.

ניתנה היום, ב' באדר א' תשע"ד (2.2.2014).

גיא שני, שופט
ר ש ם
